

FELTÁMADÁSI TERV - Ferenc

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

1 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

pápa írása az emberiségnek a járvány utáni időszakra

Ferenc pápa megfogalmazott egy „feltámadási tervet” a koronavírus-járvány utáni időszakra. Anyanyelvén, spanyolul írta ezt az elmélkedést a *Vida Nueva* spanyol katolikus folyóirat számára, amely elektronikusan április 17-én, pénteken tette azt közzé.

Az alábbiakban a pápa teljes írásának fordítását közreadjuk.

„És íme, szembejött velük Jézus, és ezt mondta: »Örüljete!«” (Mt 28,9). Ez a Feltámadott első szava azután, hogy Mária Magdolna és a másik Mária felfedezte az üres sírt, és találkoztak az angyallal. Az Úr szembejön velük, hogy gyászukat örömmre fordítsa és megvigasztalja őket szomorúságukban (vö. Jer 31,13). A Feltámadott új életre akarja kelteni a nőket és velük az egész emberiséget. Azt akarja, hogy már most kezdjünk el részesedni a feltámadottak állapotában, amely

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

2 / 16 oldal | © Katolikus.ma

vár ránk.

Provokációnak, sőt rosszízű viccnek tűnhet öröme biztatni, amikor látjuk, milyen súlyos és fájdalmas következményei vannak a koronavírus-járványnak.

Nem kevesen tekinthetik ezt, az emmauszi tanítványokhoz hasonlóan, a tudatlanság vagy a felelőtlenség jelének (vö. Lk 24,17-19). Mint az első tanítványok, nők, akik a sírhoz mentek. A fájdalom és bizonytalanság légkörében élünk, ami arra késztet, hogy kérdezzünk egymást: „Ki hengeríti el nekünk a követ a sír bejáratáról?” (Mk 16,3). Hogyan kezeljük ezt a helyzetet, amely egészen ránk nehezedett? A szembesülés mindazzal, ami történik, a már jelentkező és sejtett súlyos következmények, a fájdalom és szereteteink gyászolása összezavarnak, aggasztanak és megbénítanak bennünket.

Ez a sírt záró kő nehézsége, mely beárnyékolja a jövőt, és ténylegesen azzal fenyeget, hogy minden reményt eltemet.

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

3 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Ez a kiszolgáltatott és idős emberek szorongásának nehézsége, akik a legnagyobb magányban töltik a karantén idejét, ez a családok nehézsége, akik nem tudják, hogyan tegyenek egy tányér ételt az asztalukra, ez az egészségügyi személyzet és a közfeladatot ellátó dolgozók nehézsége, amikor kimerültek és túlterheltek érzik magukat... az a nehézség, mely úgy tűnik fel, mint amié az utolsó szó.

Mindazonáltal meghatódunk, ha felfigyelünk az evangéliumban szereplő nők magatartására. A helyzet miatti kétségek, szenvedés és zavar ellenére, sőt félve az üldöztetéstől, és mindentől, ami történhet velük, képesek voltak mozgásba lendülni, nem bénultak meg a velük történt eseményektől. A Mester iránti szeretetükkel és jellegzetes, helyettesíthetetlen, áldott női géniuszuknak köszönhetően képesek voltak úgy fogadni az életet, ahogyan az jött, és ügyesen kikerülni az akadályokat, csak hogy közel legyenek Urukhoz. A félelemmel és bizonytalansággal eltöltött apostoloktól eltérően, akik megtagadták az Urat és elmenekültek (vö. Jn 18,25-27), ők [a nők] anélkül, hogy menekültek volna, anélkül, hogy figyelmen kívül hagyták volna, ami történt, anélkül, hogy elszöktek vagy elmenekültek volna... tudtak egyszerűen ott lenni és kíséreni. Az első tanítványokhoz, ezekhez a nőkhöz hasonlóan, akik a sötétség és a kétségbeesés közepette illatos olajokkal töltötték meg tarisznyájukat, és útnak indultak, hogy

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

4 / 16 oldal | © Katolikus.ma

bekénjék eltemetett Mesterüket (vö. Mk 16,1), mi is észrevehetjük, a mai időkben, hogy sokan vannak, akik igyekeznek a társfelelősség kenetét vinni, hogy vigyázzák és ne veszélyeztessék mások életét. Eltérően azoktól, akik elmenekültek abban a hiszemben, hogy magukban boldogulhatnak, szemtanúi voltunk annak, ahogy szomszédjaink és családtagjaink erőfeszítéssel és áldozatosan vállalták, hogy otthon maradnak és így megfékezzék a fertőzés terjedését. Felfedezhettük, hogy számtalan ember, aki átélte és megszenvedte a kirekesztés és közömbösség világjárványát, továbbra is erőfeszítéseket tett, kísérték és támogatták egymást, hogy a helyzet kevésbé fájdalmas legyen (vagy inkább, lehessen).

Láttuk a kenetet, melyet pazarló nagylelkűséggel adtak orvosok, ápolók és ápolónők, raktári dolgozók, takarítók, gondozók, szállítók, rendfenntartók, önkéntesek, papok, szerzetesnők, nagyszülők, oktatók és sokan mások, akik bátran odaadták mindazt, amijük volt, hogy egy kis gondoskodást, nyugodtságot és lelket vigyenek a helyzetbe.

Bár a kérdés továbbra is ugyanaz volt: „Ki hengeríti el nekünk a követ a sír

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

5 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

bejáratáról?” (Mk 16,3), közülük egy sem hagyott fel azzal, amiről úgy érezte, hogy adhatja és adnia kell.

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

6 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Katolikus.ma

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

7 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Un plan para resucitar

Francisco

MEDITACIÓN EN LA PASCUA DEL CORONAVIRUS

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

8 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

És pontosan ott, teendőik és aggodalmaik közepette, lepte meg a tanítványokat, ezeket a nőket egy örömtől túlcserdülő bejelentés: „Nincs itt, feltámadt!” Kenetük nem a halált, hanem az életet szolgálta. Virrasztásuk és az, hogy kísérték az Urat még a halálban és a legnagyobb kétségbeesésben is, nem volt hiábavaló, épp ellenkezőleg, lehetővé tette, hogy a Feltámadás felkenje őket: nem voltak egyedül, Ő életben volt, és előttük járt az úton. Csak egy örömtől túlcserdülő bejelentés tudta megtörni a kört, mely akadályozta őket abban, hogy észrevegyék: a kő már el volt hengerítve, és az elpazarolt illatos olajnak nagyobb volt a terjedési képessége, mint annak, ami fenyegette őket. Ez örömünknek és reményünknek a forrása, mely átalakítja cselekvésünket: keneteinket, odaadásunkat..., virrasztásunk és kísérésünk minden formáját, mely ebben az időszakban lehetséges; ezek nem lesznek hiábavalók, nem a halálnak adjuk át magunkat általuk.

Valahányszor részt veszünk az Úr kínszenvedésében, valahányszor kísérjük testvéreink szenvedését, megélve saját szenvedésünket is, fülünk hallani fogja a Feltámadás újdonságát: nem vagyunk egyedül, az Úr előttünk jár utunkon, és eltávolítja a köveket, melyek megbénítanak bennünket.

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

9 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Ez az örömhír készítette a nőket arra, hogy elinduljanak, és megkeressék az elrejtőzött apostolokat és tanítványokat, és elmondják nekik: „A kereszten megszakadt, kioltott, a halálban ellobbant élet újraindult, és újra lobog”. [1] Ez a reményünk, amelyet nem rabolhatnak el tőlünk, nem hallgattathatják el és nem szennyezhetik be. Egész életetek, melyet szolgálatban és szeretetben odaadtatok ebben az időszakban, újra lobogni fog. Elég egy kis rést nyitni ahhoz, hogy a kenet, melyet az Úr nekünk akarja adni, ellenállhatatlan erővel kiáradjon, és lehetővé tegye, hogy a fájdalmas valóságot megújító pillantással szemléljük.

Az evangéliumi nőkhöz hasonlóan, mi is újra meg újra biztatást kapunk arra, hogy útnak induljunk, és engedjük, hogy ez a híradás átalakítson bennünket: az Úr, az ő újdonságával, mindig megújíthatja életünket és közösségünk életét. [2] Ezen az elhagyatott földön az Úr azon dolgozik, hogy újrateemtse a szépséget és újraélessze a remény: „Nézzétek: valami újat alkotok: már kezd kibontakozni; nem látjátok?” (Iz 43,19).

Isten soha nem hagyja el népét, mindig mellette áll, különösen, amikor a fájdalom erősebben van jelen.

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

10 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Ha ezen idő alatt megtanulhattunk valamit, az az, hogy senki sem boldogulhat egyedül. A határok leomlanak, a válaszfalak összedőlnek, és minden integrista [fundamentalista] szónoklat elhallgat majd egy szinte észrevétlen jelenlét előtt, mely nyilvánvalóvá teszi, milyen törékenyek vagyunk. A húsvét egybegyűjt és arra hív bennünket, és idézzük emlékezetünkbe ezt a tapintatos és tiszteletteljes, nagylelkű és kiengesztelő másik jelenlétet, mely képes arra, hogy ne törje szét a megrepedt nádszalat, és ne oltsa ki a pislákoló kanócot (vö. Iz 42,2-3), hogy lendületet adjon az új életnek, melyet ajándékozni akar mindannyiunknak. Ez a Lélek lehelete, aki horizontokat nyit, felébreszti a teremtőkészséget, és megújítja egymással való testvéri kapcsolatainkat, hogy „jelen”-t (vagy „itt vagyok”-at) mondjunk, amikor látjuk a ránk váró hatalmas és halaszthatatlan feladatot. Sürgősen fel kell ismernünk és ki kell tapintanunk a Lélek pulzusát, hogy másokkal együtt ösztönözni tudjuk azokat a dinamikákat, amelyek tanúsíthatják és irányíthatják az új életet, amelyet az Úr a történelemnek ebben a konkrét pillanatában akar elindítani. Ez az Úr kedvező ideje, aki arra kér bennünket, hogy ne legyünk beletörődők, ne elégedjünk meg, arról nem is beszélve, hogy ne igazoljuk magunkat helyettesítő vagy palliatív logikákkal, amelyek megakadályozzák, hogy szembenézzünk a mostani események hatásaival és súlyos következményeivel.

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

11 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Ez a megfelelő idő, hogy bátran és új képzelőerővel gondolkodjunk azon, mi lenne lehetséges, mégpedig azzal a realizmussal, amelyet csak az evangélium kínálhat nekünk.

A Lélek, aki nem engedi magát bezárni, rögzített vagy mulandó sémákkal, módozatokkal és struktúrákkal kihasználni, azt javasolja, hogy kapcsolódjunk az ő mozgásához, mely képes „mindent újrateremteni” (Jel 21,5).

Ebben az időben felismertük annak fontosságát, hogy „az egész emberi családot egyesítsük a fenntartható és átfogó fejlődés keresésében”. [3] Az egyes cselekvések nem egymástól elszigetelt cselekvések, akár jóról, akár rosszról legyen szó, hanem következményeik vannak mások számára, mivel közös Otthonunkban minden összekapcsolódik, és ha a népegészségügyi hatóság elrendeli az otthon tartózkodást (a járványügyi zárlatot), akkor annak megvalósulását az emberek teszik lehetővé, tudatában annak, hogy a járványt közös felelősséggel lehet csak megfékezni.

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

12 / 16 oldal | © Katolikus.ma

„A koronavírus-fertőzés veszélyét mindenekelőtt a szolidaritás antitesteivel tudjuk legyőzni.” [4]

Olyan lecke ez, amely megszakítja az egész fatalizmust, melyben elmerültünk, és lehetővé teszi, hogy ismét egy közös történelem alkotóinak és főszereplőinek érezzük magunkat, és így válaszolni tudjunk arra a sok bajra, mely emberek millióit sújtja a világon. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a jelen és a jövő történelmét úgy írjuk, hogy közben hátat fordítunk sok-sok ember szenvedésének!

Az Úr megkérdezi majd tőlünk: „Hol van a testvéred?” (Ter 4,9).

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

13 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!

Un plan para resucitar

Francisco

Válaszadásunkban bárcsak kinyilvánulhatna népeink lelke, a reménynek, a hitnek és a szeretetnek az a tárháza, amellyel születtünk, és amelyet hosszú ideig elaltattunk és elhallgattattunk! Ha egyetlen népként cselekszünk, a bennünket fenyegető többi járvánnyal szemben is, akkor valós eredményt tudunk elérni! Képesek leszünk-e felelősen fellépni az éhezéssel szemben, melytől sokan szenvednek, tudva, hogy mindenki számára van elegendő étel? Folytatjuk-e, hogy bűnrészes hallgatással elfordítjuk tekintetünket a háborúkról, melyeket uralom- és hatalomvágy táplál? Hajlandóak leszünk-e változtatni életmódunkon, mely sokakat szegénységbe taszít, és hajlandók leszünk-e bátran elősegíteni egy

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

14 / 16 oldal | © Katolikus.ma

mértéktartóbb és humánusabb életvezetést, mely lehetővé teszi az erőforrások méltányos elosztását? Nemzetközi közösségként meghozzuk-e a szükséges intézkedéseket a környezet tisztításának megfékezésére, vagy továbbra is tagadjuk a nyilvánvaló tényeket? A közömbösség globalizációja továbbra is fenyegeti és kísérti utunkat...

Bárcsak rátalálnánk az igazságosság, a tevékeny szeretet és a szolidaritás szükséges antitestjeire.

Nem szabad félnünk attól, hogy a szeretet civilizációjának alternatíváját éljük, amely „a remény civilizációja a szorongás és a félelem, a szomorúság és a kétségbeesés, a passzivitás és a fáradtság ellen. A szeretet civilizációját nap nap után, szakadatlanul építjük. Ez mindenki elkötelezett erőfeszítését igényli, tehát testvérek elkötelezett közösségét igényli.” [5]

A szenvedésnek és gyásznak ebben az időszakában az a vágyam, hogy ott, ahol

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

15 / 16 oldal | © Katolikus.ma

vagy, megtapasztalhasd Jézust, aki szembejön veled, köszönt téged, és azt mondja: „Örülj” (Mt 28,9); és hogy ez a köszöntés mozgasson bennünket, hogy hirdessük és továbbadjuk Isten országának örömhírét.

JEGYZETEK

[1] Romano Guardini: *Az Úr Krisztus. Elmélkedések Jézus Krisztus személyéről és életéről*, Szent István Társulat, Budapest, 2006, 450.

[2] Vö. *Evangelii gaudium* apostoli buzdítás (2013. november 24.), 11. pont

[3] *Laudato si'* enciklika (2015, május 24.), 13. pont

[4] Pápai Életvédő Akadémia: *Pandemia y fraternidad universal. Nota sobre la emergencia COVID-19* [Világjárvány és egyetemes testvériség. Jegyzet a koronavírus-vészhelyzetről], 2020. március, 4. old.

[5] Eduardo Pironio: *Dialogo con los laicos* [Párbeszéd a világiakkal], Buenos Aires, 1986.

Forrás: *Vida Nueva*, 3174. szám, 18-24 abril 2020, 8-11. via Magyar Kurír

Szerző: Szerk. (2020-04-21)

16 / 16 oldal | © Katolikus.ma

Jelen kiadvány tartalmául a Katolikus.ma cikke szolgál, mely a <https://katolikus.ma/feltamadasi-terv-ferenc-papa-irasa-az-emberisegnek-a-jarvany-utani-idoszakra/> internetes címről származik. A cikket 2020-09-19 dátummal egy médiamissziós lelkületű Tisztelt Olvasónk töltötte le, létrehozva a jelen pdf vagy papír alapú kiadást, akinek ez úton is köszönjük az ilyen formában történő terjesztést. Mindent Isten nagyobb dicsőségére!